

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Kedden, Július' 25-dikén, 1820.

Két Siciliák' Országa.

„Ezen Országot, melly az öt utóbb lefolyt esztendőök alatt, bölcös igazgatás által vezéreltetvén a' közönséges boldogulásra vezető minden útakon legszerencsésebb lépéseket tett vala a' czél felé, 's illy sok esztendőig tartott hánykodások után valósággal csendesebb időket ohajthatott: elfoglalá a' veszedelem' lelke!“

Minekutánna az Austriai Beobachter a' maga múlt szombati levelei' elejébe illy kezdő szókat bocsátott volna, utánna illy tudósítást következtet: —“

„Ezen két Siciliai felfordulásnak kezdete még takaró fátyol által fedeztetik. Még most csak annyit tudunk a' dologból, hogy Julius' 2-dik napjára virradó éjjel valami fellázadt katonák, egy Subalternus Tiszt (Hadnagy vagy mi) 's egy Minuchini nevű, esmeretes rossz Pap által vezéreltetvén, Nolában első jelt adtak a' felkelésre, és hogy, minekutánna a' következett napokon a' Rebellió több helyeken is kiütött volna, a' Király, még nem eléggé tudva lévő indító okokra nézve magát arra határozta, hogy Constitúziót ígérjen, a' melynek fundamentomos Czikkelyei nyolcz napok alatt ki fognának hirdettetni. Ezen első Nyilatkoztatás Julius' 6-dikán tétetett közönségessé, 's ugyan ezen napon egy második Nyilatkoztatás is adatván ki, ennek foglalata szerint a' Király minden Országglási foglalatosságokat a' Koronaörökös Princznek

kezébe letévén, ötet a' maga minden feltétel (vagy kikötés) nélkül való Helytartójává (Alter Egóvá) nevezte. Julius' 7-dikén pedig olly Királyi Nyilatkoztatás tétetett közönségessé, hogy a' Cortesek által az 1812-dik esztendőben készítettett Constitúzió, előrevalóképpen elfogadtatik, hanem, hogy Nápolyhoz alkalmas módosítások adattassanak hozzá. —

„Az eddig volt Ministerek a' Királynak mindjárt az első Nyilatkoztatása után letették hivataljokat, 's egy úgy nevezett Státus-Tanács tétetett helyekbe, a' melyben Herczeg Campo-Chiaro, a' külső dolgoknak, Generális Carascosa a' hadi Osztálynak, 's Ricciardi Ur az igazság' osztályának kormányozását vették által. A' finantziára ügyelő Osztályt Amato nevű Urra, ki eddig Medici Ur alatt ugyan ezen Osztálynak Közönséges Igazgatója volt, bizták vala, de nem válolta fel. —

„A' legújabb tudósítás szerént, a' melly Julius' 11-dikén indult Nápolyból, számos, katonákból és al-népből álló seregek' a' Generális Pepe 's az említett Minuchini nevű Pap' vezérlése alatt, Nápoly városa ellen nyomultak; a' lakosok' rettentő félelemben voltak; az új Minister Generális Carascosa pedig, hogy a' fellázadt seregnek a' városba lejendő bemenetelét 's az abból elkerülhetetlenül következni fogó dolgokat elhárithassa, alkudozásra bocsátkozott vala a' támadókkal.“

P r u s z s z i a .

Berlinben ilyen Politziai Rende-
lést hirdettek - ki: — „A' fennálló törvé-
nyekre való tekintettel következő pontok-
ra emlékeztetődik a' Közönség: „Az uczá-
kon való minden közönséges összeállítás
és henye állongás, még ha mindjárt csak
csupa újságlátás - kívánásból történik is,
tellyességgel meg nem engedtetik; an-
nyival is inkább megtiltatik pedig, ha a'
közönséges bátorsággal ellenkezik, és a'
tolongásokra 's elvetemedésekre alkalmas
ságul szolgál. Az első kiáltásra tartozik
tehát minden ember, a' törvényekben meg-
határozotva lévő büntetésnek elkerülése
végett, onnét eltávozni és dolgának folyta-
tására, minden magavonogatás nélkül, to-
vább menni. Különösen megszollittatnak
az atyák 's anyák, a' gondviselők, 's Ura-
ságok, 's még ezeknél is inkább a' Kéz-
mív-mesterek, hogy a' hozzájuk és alájuk
tartozókat tulajdon magok felelete alatt
ezen rendelkezéseknek pontos követésére szo-
rittsák reá, 's ekképpen a' magok azeránt
való készségeket, hogy a' csendességnek
's rendnek fenntartatásán fogamatossággal
dolgozni iparkodnak, mutassák-meg. Költ
Berlinben Julius' 13 - dikán 1820 - ban. A'
fő város' Politziai felvigyázása' Királyi
Kormány széke által. Aláírták: Brau-
chitsch, Rück.“

Gondolják, hogy valami lármázások,
mellyek Berlinben Julius' 10 - dikének
estvéjén eléfordultak, szolgáltatnak okot
a' Kormányozószeréknek arra, hogy a' fel-
hozott parancsolatot kihirdettesse: a' lár-
mázás' leírásának foglalata pedig ennyi-
ben áll: — „Három Kézmíves - legények
a' mondott estvén a' Péter piacától
nem messze egy pálinkás házban úgyne-
vezett Blau - Mantágot (Kék Hélfüt)
tartottak, 's össze veszvén; e' közben

egygyik egy poharat az asztról leütött,
's annak árát megfizetni nem akarván a'
gazdával össze veszett. A' szóval való
veszekedésből verekedés lett, még pedig
olly tüzes, hogy a' közelébb lévő strázsákat
segítségül kellett hívni: hanem ezeknek
megérkezéséig más mesterlegények és pol-
gárok is érkeztek vala oda nagy számmal,
's mikor a' strázsák a' lármázó legényt el-
vitték, a' sokaság is elkísérte a' strázsahá-
zig, hol a' Neufchateli Stutzos Batalion-
nak egy csoportja volt szolgálton. A'
strázsáló katona a' sokaságnak a' puska'
ágyát elejébe tartván, azt azzal vissza
nyomta. Ezért a' polgárok megmérge-
lödtek 's a' katonával csufolkodtak, mel-
lyért ez a' társait segítségre kiszollította.
A' polgárok, kik nagyobbadon ifjú részeg
Kézmíves-legények voltak, már most an-
nak módja szerint megtámodták a' strá-
zsacsoportot, a' melly eszserént a' K. Kas-
télybéli 's más strázsacsoportokat is segít-
ségül hívni kéntelenített: Már valami
1000 - rig való polgárok sereglettek vala
össze, 's a' számjok és lármájok még
mind nevedett; már néhányak el is vi-
tettek vala onnét véres fővel. Generális
Tauenczien és Gen. Brauchitsch, a'
város' Kommandánsa, iparkodtak elcsen-
desíteni a' lázzadást, de nem volt foga-
natja iparkodásoknak mind addig, míg
a' Gárda - Politzia' lovassága odaérkezvén
a' lármázók közzé nem csapott 's őket el
nem széllesztette. Azonközben még ké-
sőbb éjzaka se' volt a' nevezett piac körül
lévő uczákon egész csendesség. Szeren-
csére csak némelley szurások, döfések,
's egyéb megsebesedések lettek a' lárma'
következései. Halál egy se' történt.“

N a g y B r i t a n n i a .

Fő Minister Lord Liverpool, Jul.

5. dikén estve midőn a' Királyné elvádolatását illető Billt a' felső ház' elejébe terjesztette, illy beszédet intézett ezen házhoz: — „Midőn én ezen, a' felső ház' biztossága által tétetett Tudósításon fundálódó Billnek megerössítettését jóvallom, nem tartom szükségesnek az ezen Billben javalltatott eszközöknek fontosságára hosszasan kibocsátkozni. Eléggé meg vannak magában ezen Billben mondva az indító okok. Csak azt az előítéletet kívánom a' nemes Pairek' elméjéből kivenni, mellyet az a' bánás útja módja gerjeszthet-fel, mellyen az Országglószék elindult. Minekutánna mi (Ministerek) a' legelsőbb törvénytudókat megkérdeztük volna, ezektől esett értésünkre: Hogy legalább kétséges legyen az, hogy azon házosságrontásból, mellyet a' Királyné egy ideggel elkövetett, szoros értelemben vétetett törvényes vádat lehessen csinálni. Úgy látszik, hogy törvényeinknek betűszerént való foglalatján ezen tekintetben lyuk van. Tehát csak politikai törvényes eszközökhöz lehele nyulnunk. A' Parlament' mind két házai birnak ugyan azon jussal, hogy ezen dologban jóvallást tehettek volna: de mi csakugyan jobbnak találtuk ezt magunk megtenni. Az a' jus, hogy mi a' Tanukat kikérdezés végett a' felső ház' rostélya elejébe hivathatjuk, kedvezőbb következeseket igér az elvádolatott Személynek, mint a' milyent az alsó ház előtt várhatott volna. Ámbár ezen Billnek munkája az leszen, a' mi egy valóságos elválást tárgyazó Bill' munkája lenne: mindazonáltal csakugyan még se' Elválási Bill ez a' szónak tulajdon értelme szerént. A' két részes-felek nem jelennek-meg Uraságtok előtt a' magok' magános, hanem az ő közönséges tulajdonságaik szerént. Az eszközök, mellyeknek elővétettetése jóvalltatik, a' közönséges ügynek megfontolásán fundaltatnak; el is mellőztetett minden olyan kemény eszközöknek jóvalltatása, mellyek a' Státus' bátorságára és az igasságnak fenntartatására nézve nem elkerülhetetlenül szükségesek. A' mi azt az útat módot illeti, melly szerént az elvádolatott Személynek élelméről a' per' kimenetele után gondoskodnunk kell, minden látja, hogy az ezt illető jóvallás az alsó ház' elejébe fog tartozni. Én úgy itélek, hogy jó leszen ezen vádoló Billnek meghiteleztetett mássait a' Királlyal és Királynéval legnagyobb alázatossággal közleni, olly végre, hogy mind ketten önn' hasznokkal megegygyező eszközökhöz nyulhasanak. Hogy ezen Bill két heteknek előtte másod versben ezen ház előtt felolvastathassék, azért nem gondolom, hogy egy olly fontos kérdés, a' millyennek szerencsünkre a' mi Historiáink két száz esztendőktől fogva semmi példáját nem mutatják, nagyon érett megfontoltatást kíván. Ezen 200 esztendők alatt Angliának egy Királynéja se' szemlélte a' maga' becsületét legkissebb rágalmaztatás által megmocskosittatni. Egy Braunschweigi Princzaszszony (az I-ső György felesége, a' ki Gróf Königsmarkkal elkövetett házosságtöréssel vádoltatván fogházban halt-meg), tett egy illyen botránkozottató példát: de ez, Királynénak soha meg nem esmertetett, és az Anglus földre soha ki nem lépett. Miért nem lehetünk ezen környülállások között mi most is olly szerencsések, hogy ezen vizsgálódásokat elkerülhet-nek! Miért nem élünk azon szerencsés időkben, midőn egy Felsőleges Királyné a' maga 60 esztendeig tartott országglása alatt a' thrónusról minden virtusoknak példáját mutatta!“

A' következett napon (Jul. 6. dikán) illy kerelmet adott Lord Dacre a' Ki-

rállyné' nevében a' felső ház' elejébe: — „A' Királyné leirhatatlan meglepődéssel értette, hogy az első Minister a' felső ház elejébe, hol a' Királynénak sem törvényes sem valamely egyéb tiszt Védője nincsen, egy olly Vádoló Billt terjesztett legyen, melly által minden méltóságaitól való megfosztatása 's a' Királytól való elválosztatása tárgyaztatik. Az ezen Billre való egyetlenegy indító okot a' Pairek' háza' titkos Biztosságának Tudósítása teszi, a' melly csak az elejébe terjesztetett papirosokból ítelt, 's egy tanut is ki nem kérdezett. Az is tudtára esett a' Királynénak, hogy az ő Védőjinek a' ház' rostélyai előtt való megjelenéssek azon időben, mikor azoknak meghalgatgatása nagyon fontos lett volna, meg nem engedtetett, és hogy azon tanuk' laistroma, kiknek neveiket az ő Felsége Vádóli tudják, ő Felségétől meg fogna tagadtatni. Így 'hát semmi egyéb menedéki utat nem lát maga előtt a' Királyné, azon kívül, hogy minden Prozedúra ellen protestáljon; midőn azonban csakugyan nagyon a' szívében fekszik, hogy még egy próbát tegyen igazsága' kiszolgáltatásának megnyerésére. Azt kívánja tehát, hogy törvényes Védőjinek engedtessek-meg, hogy az ő Felsége panaszait a' ház' rostélyai elejébe vihessék.“

Ezen kérelemre meghatározatott, hogy a' Királyné két törvényes Védőji, Brougham és Denman Urak bocsátassanak-be, kik is tehát azonnal behivatattak, de megparancsolta nékik a' kamara, hogy a' perlekedés formálitásán 's a' perlekedésnek elkezdődésén kívül egyébire semmire ki ne bocsátkozzanak. Brougham a' felső ház' rostélyai előtt hosszú beszédet tartván Prokurátori módon kinyilatkoztatta, hogy a' Bill cikkekelyeiben találtató vádak hamisságok és

rágalmazások legyenek 's azt kívánta, hogy az ő oltalmazása alá adatott Felséges Személynek engedtessek-meg, hogy a' Vád cikkekelyeinek hazug voltokat azonnal megczáfolaassa, és hogy a' Billnek második versbéli felolvastatása ha lehet 24 óra alatt essék-meg. Azután Denman tartott hasonló beszédet a' rostély előtt. Ő is azt kívánta, a' mit Brougham, azon okra nézve, hogy ezen rút vádak a' Királynén bizontalan ideig ne fekügyenek 's jó hírét nevét oltalmazhassa 's szerezhesse vissza. Egy szóval azt mondotta Denman, hogy a' Királyné semmit olly nagyon nem kíván, mint, hogy minél előbb íteltessék-meg. — Lord Liverpool a' két Prokurátoroknak eltávozása után azt jegyzette-meg, hogy a' Ministerek magok is kívánják a' pernek lehető siettetését, ha nem ő a' ház' tagjainak kevés számmal való jelenléteket tekintvén, jóvallja: hogy halasztassék a' dolog a' következő hétfűré. — L. Grey ellenben azt kívánta, hogy nem, hanem, mint a' Királyné kívánja, még ezen napon olvassák-fel másodiksor a' Billt. A' kérdés voksolás által igazított-el, melynek következése a' lett, hogy a' Liverpool' jóvallása állittatott-meg; 57 vótumok fogták pártját 19 ellen.

Gberster Beaumont az alsóházban arról tett jelentést, hogy ő Jul. 10-dikén jóvallást fog ezen ház' elejébe terjeszteni az eránt, hogy határozzon alázatos kérelmet a' Királyhoz, hogy méltóztasson ő Felsége a' mostani kedvetlenkedési környülállásokra nézve, a' maga megkoronáztatásának pompáit, mellyek Augustus, 1-ső napjára vagynak határozatva a' Királynéval való perlekedésnek yégződéséig elhalasztani. — Lord Castlereagh ellenben kinyilatkoztatta, hogy ezen jóvallás már most egészen szükségtelen, mint-hogy a' Király e' nélkül is meghatározta,

hogy megkoronáztatása Aug. 1 - ső napjáról elhalasztódjon, és azeránt, hogy mikor essék, még semmi idő nincsen meghatározotva. — Beaumont úgy felelt, hogy ő ezen haladás meghatároztatásának nagyon örvend, minthogy ez azt mutatja, hogy a' Ministerek semmi előítélettel nem akarnak lenni az eránt, hogy a' Királyné' pere miként üthet - ki. Lord Castlereagh ellenben nem fogadta - el a' Beaumont' Complimentumát, megjegyezvén, hogy nagyon hibázna, a' ki úgy itélne, hogy ezen koronázás' elhaladását illető határozásra a' Királyné' pere' kimenetelének várása szolgáltatott volna okot. — A' Ministeri Kurirban pedig illy magyarázat találtatik Lord Castlereághnak ezen megjegyzéséről: „A' Koronázás, úgy mond, nagyon felséges innep; de ám, öröm innepnek is kell annak lenni. Ilyenkor az új Monarkha meg szokta pecsétleni azokat a' kötelességeket, mellyekre ő és az ő népe magokat egymás eránt elajánlják; a' nép ezen inneplés alkalmatosságával ezen szerencsés özszeccsatolódás' öröm napját szokta ülni, celebrálni. Semmi különös ok nem parancsolja pedig, hogy ezen örvendezési munka most mindjárt megessék, a' midőn sok nemes lelkeket többféle okok eltartóztathatnának attól, hogy örvendező érzékenységeiknek szabad folyamatot engedhessenek. Csak ennek tudása indította a' Királyt arra, hogy a' koronázás' innepét elhalaszsa.

Ferguson neyü tag az alsó háznak, valami úgy nevezett Medilanumi Biztosságra nézve kívánt magyarázatot a' Ministerektől, jovallván: „Hogy alázatosan kérni kell ő Királyi Felségét, hogy közöltesse ezen házzal azon útasításoknak és rendeléseknek mássait, mellyeket a' Ministerek, azolta, hogy a' Királyné idegen Országban tartózkodott, bizonyos emberek'

elejébe szabtak azeránt, hogy ő Felségének magaviseletéről tudósításokat és bizonyosságtételeket gyűjtsenek özsze; 's egyszersmind, hogy a' Király azon summáknak mennyiségét is terjesztesse ezen ház' elejébe, a' mellyek ezen tudósításoknak özsze gyűjtésére fordítottak. Lord Castlereagh ellenben azt mondotta, hogy a' Generalis Ferguson Ur' kívánsága még most egyáltalában nem tellyesíthetetik, mint hogy az alsó háznak nincsen hatalma arra, hogy még most a' Királynét illető kérdésnek vitatásába belészolhasson. Egyéb eránt jónak találta Lord Castlereagh a' Mediolanumi Biztosságról előre is némelly nyilatkoztatásokat tenni, a' mellyek ennyiben határozódtak: „A' Királynénak idegen országokon való tartózkodása alatt, úgy mond, onnét nagyon kedvetlen tudósítások érkeztek hozzánk az ő F. ge' magaviseletéről, mellyek nem csak két három személyek által hozattattak, hanem minden felől, mint a' patak úgy folyt által Angliába, annyira, hogy a' Király' Ministereinek ezeket tovább titkolni lehetetlen vala a' nélkül, hogy a' Király és nemzet eránt való kötelességeiket meg ne sérttsék. Ezen terhes körülállások között első kötelessége vala a' Ministereknek, hogy magokat a' valóságról meggyözettsessék. Mi vala pedig erre jobb eszköz azoknál, mint a' mellyekkel a' Ministerek éltek? Ők egy Gentlemánt (Ánglus Nemest), egy nagy Törvénytudót, egy olly embert, ki a' törvényeket tökéletesen esmeri, fedhetetlen karakterrel bír, nagy tapasztalása és éles belátása van, egy becsületes embert, egy Ánglust, a' Vice Cancellariust Leach Urat keresték - meg a' tanácsadásért. Lehetett - é ennél nagyobb vigyázással 's nagyobb nyilvánvalósággal élni a' választásban? Ezen Nemes Ember mellé egy nagyon becsületes törvényes tisztviselő ada-

tott, úgy annyira, hogy ezen Biztosság-
nak csak a' kineveztetése is az emberi előre-
való vigyázásnak minden reguláji szerént
kezesül szolgálhatott azért, hogy a' reá
bizattatott kényes foglalatosságok becsü-
lettel és hűséggel fognak tellyesítettetni.
Azonban még ezzel se' érte-meg az Or-
száglószék; a' Biztosok' elejébe útasítások
adattattak, még pedig olyanok, hogy
azoktól a' maga helybehagyását Királyné
ö Felsége maga se' tagadhatja-meg. Kü-
lönösen megparancsoltatott nékiek, hogy
semmi csupa hír után el ne induljanak
és semmi olly eszközökkel ne éljenek, mel-
lyek a' mi Országunk' törvényes intéze-
teivel tellyesen meg nem egygyeznének.
Biztosaink lelkesmeretes pontossággal meg
tartották ezen útasításokat. A' bizonyság-
tételeket azon formálításokkal fogadták-el,
mellyek a' mi törvényes foglalatosságok-
inknál szokásban vagynak. A' tanuknak
nyilván tudtokra adatott, hogy bizony-
ságtételeikért semmi jutalmat nem kap-
nak, 's még arra is figyelmetesekké té-
tettek, hogy idővel meg szollittathatnak,
hogy vallástételeiket közönséges módon
hitelesítsék. Elég a' dologhoz, hogy ezen
bizonyságtételek nem csak Mediolanum-
ban, hogy a' szároz Európának egyéb
külömbkülömb részeiben is szerkeztetődtek
össze, még pedig külömbkülömb rangú
és méltóságú emberektől."

* * *

A' Király' egygyik testvér huga, So-
fia, Julius' 5-dikén kikocsizván a' Ki-
rályné' szekereivel szembe találkozott. Az
aszszonyságok között egygyik se' akart a'
másikra reá ismérni, pedig mind ketten
lebocsátott fedelű hintóban ültek. A' Ki-
rályné' szekereit nagy sokaság kísérvén,
ezen emberek Sofia Princzaszszony el-
len mocskolódó szavakra fokadtak, 's az

embereit arra akarták kénszeríteni, hogy
kalapjaikat a' Királyné' szekere előtt ve-
gyék-le. Az özszeszollalkozásból majd
nagyobb lárma lett, melynek csak az el-
sőbb pár lovakon ülő kocsisok' ostorai 's a'
jó tüzes lovak vették elejét, mellyeknek
segedelmekkel a' két rész' szekerei sebe-
sen eltávoztak egymástól.

Julius' 7-dikén tizenkét Olaszok, úgy
mint 11 férjfi és egy aszszony érkeztek
által Frantzia Országból Dowerhez, kik-
ről azt tartják, hogy a' Királyné ellen va-
ló tanuk. Az alatt, míg ezen idegenek-
nek úti portékáikat a' vámháznál visitál-
ták, az épület körül sok férjfiak aszszo-
nyok és gyermekek sereglettek össze, 's
mikor az Olaszok kijöttek, nagyon go-
rombán bántak vélek 's rútul megverték
öket. Az aszszonyok bántak legdühö-
sebben vélek. A' szekeres, a' ki öket
Londonba akarta vinni, jónak találta két
órát várokozni: hanem az alatt a' tolon-
gók, a' helyett hogy elszéledtek volna,
még többen gyültek össze 's még jobban
fenyegetődtek. Végezetre úgy ítélte a'
kocsis, hogy legjobb lesz néki üresen
elmenni 's az Olaszokat ott hagyni. Úgy
is cselekedett; melly után amazok mellék
útakon, Folstonén, Maidstonén 's t vi-
tették magokat Londonba. Egyik közzü-
lök terhes sebet kapott a' szeme felett, a'
többek is kaptak gyengébbeket. Azon hajós-
sal is rútul bánt a' nép, a' ki hozta öket.
A' kocsit, a' melly üressen ment vissza
Londonba, Canterburyban megállították
's a' kocsissal is rútul bántak a' lakosok,
mind addig, még meg nem gyözödtek
affelől, hogy nincsenek a' kocsiban az
Olaszok. — (A' Ministeri Kurir, a' ki ezen
tudósítást közli, dorgálódzó megjegyzést
tett melléje, de a' melly most nem tért
ide.)

B é c s.

Császár és Császárné ö F.gek, Cseh Országból 's Austriában lévő familiai uradalmaikból a' hova Prágából útjokat vették vala, a' mult szombaton szerencsésen megérkeztek, 's a' Schönbrunni nyári kastélyba szállottak-be.

A' mult szombaton azon papiros pénzből, mellyet az Austriai privilegiált Nemzeti Bankó beváltott, a' Glaszin, a' többször megírt módok szerént, ismét 10 millió forintokat égettek-el.

A' Pruszsus Király ö Felsége e' hónap' 4-dikén kevés kísérellel Carlsbadba megérkezett.

Bécsi Német Ujságaink jelentik, hogy a' Carolina Császárné nevű Frégát, teréhez készülve, 's kényesövel terhelve, tengeri Oberstlieutenant Poltl Urnak kormányozása alatt minden órán China felé fogja útját venni, a' melly első próbatétel leszen Austriai hajóval ezen meszsze útra. Ugyan ezen hajó Watts Urat, mint Austriai közönséges Consult Chinába, Báró Stürmer Bartholomeus Urat pedig, mint Követet a' Brasiliai Udvarhoz Rio de Janeiroba viszi.

Császár és Király ö Felsége illy Kabinéti Felséges Rendeléseket méltóztatott a' Hadi állapotnak fő kormányoztatására nézve kiadni:

Feldmarschal Herczeg Schwarzenberghez. Schönbrunn, Jul. 24-dikén 1820. — „Kedves Feldmarschal, Herczeg Schwarzenberg! Minthogy legbelobb ohajtásom az, hogy a' H.séged remélhetőleg nem soká helyreállandó egészsége eránt való gondoskodásának, melyre magát H.séged elhatározta, legfogamatosabb következése lehessen, 's hogy a' környülál-

lások ismét nem soká megengedjék' azt, hogy a' réa bizatott nagy fontosságú hivatalnak folytatását H.séged ismét által vehesse, megadom azon kérelmét, hogy a' Hadi Tanácsnak fő kormányozásától egy ideig megszünnyön; de úgy, hogy állapotjában, a' megengedett nyugodalman kívül, semmi változás ne történnyék. A' Hadi állapotnak fő kormányozását azalatt Feldmarschal Gr. Bellegardéra biztam.“ —

Feldmarschall Gróf Bellegárdéhoz Schönbrunn Jul. 24-dikén 1820: — „Kedves Feldmarschall Gróf Bellegarde! „Minthogy én azon tekintetből, hogy egy olly hüséges, erántam 's a' Státus eránt olly érdemes Szolgát, a' millyen Herczeg Schwarzenberg, megtarthassunk, néki mindent megengedni kívánok, a' mi az ö megromlott egészségének helyreálltatására 's az ahozvaló látásra szükséges: jónak találtam ötet a' maga kérelmére, meggyógyulásáig, a' Hadi Tanács' fő kormányozásától elvenni, 's annak fő kormányozását a' Gróf Urnak, kinek a' hadi dolgokban való fő kormányozási tapasztaltságáról már illy sok próbákat láttam, mostani egyéb hivataljai mellett, ideigvalóképpen által adni, számot tartván ahoz, hogy ezen új szolgálatjában éppen olly munkásságot fog bizonyítani, mint minden eddigvalókban bizonyított.“

Feldmarschall Gróf Bellegardéhoz. Schönbrunn, Jul. 24-dikén: — „Kedves Feldmarschal, Gróf Bellegarde! Hogy Uraságodnak azon szempillantatban, melyben a' Státus szolgálatjában való munkásságát megújítva látni kívánom, különös bizodalmanak bizonyosságát mutassam, Státus és Conferenczialis Ministerré neveztem Uraságodat.“

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

A' Pesti levelek ekképpen közlenek egy valóságos barátság, érzékenyítő, buzdító, 's példás halotti tiszteletet: —

A' tsupa Kézi Mesteremberek között inkább irigység, mint barátság szokott uralkodni, úgy annyira, hogy a' Deákknál közmondássá vált: „Figulus figulum odit.“ — De a' szép Mesterségeknek sokkal nemesebb a' tulajdonsága; mert azoknak Kedvelőji között költsönös tiszteletet, és lelki atyafiságot lehet tapasztalni. — A' magasabb kiműveltetésnek illy szép tulajdonságát láttuk Pesten Julius 13-dikán, midőn Nemes Abrudbányai Farkas János, a' Fehérvári Magyar Teátrumi Társaságnak Tagja, a' ki betegsége miatt itt maradván, e' folyó hónap' 12-dikén meghalt vala, eltemettetnék; mert az itt való Német theátrumi társaságnak tagjai különösen kikérték magoknak, hogy néki a' végső tiszteletet megadhassák, és öszveségessen minnyájan késérhessék. A' temetés különben is díszes volt, minthogy az Universitásnak, mellynek ő egykor tagja volt, tanulóji számosan megjelentek, és a' Nemzeti Theátrumnak több kedvelőji késérték. De különös szomorú pompát szerzett a' temetésnek az, hogy a' Német Theátrumnak mu'sikai karja, kettős osztályban, felváltva, harsogtatta a' halotti kesergést. A' koporsó mellett pedig ugyan a' tisztelt Német theátrumi Társaságnak első tagjai gyász öltözetben vitték a' fáklyákat. Az egész gyászos pompának igen szívre ható része volt az, hogy a' theátrumi énekesek, mind a' háznál való butsúztatáskor, mind a' Váczi kapuban lett végső megszenteléskor, mind végre a' Marokkai ház előtt, az utolsó megváltáskor Fűsz Magyar születésű mu'sika mes-

ternek, és Tuczek Urnak szerzeménye szerént, zengedezték a' szomorú bútsú vételt. — Illy szép egyeséget, illy nemes barátságot, 's a' finomabb culturát másokban is betsülő érzést, midőn tisztelettel megemlíteni hazafiui kötelességünknek tartottuk, el nem mulathatjuk. Hazánkfiait arra figyelmetesekké tenni, hogy melly kellemetes, melly felséges dolog volna, ha a' muzsikának, és theátrumnak magasbb tökéletessége Nemzetünknel is közönséges lenne!!

Méltóságos Bezerédi Bezerédy Ignác Ur, Cs. K. Udvari Tanácsos, Sz. István jeles Rendének Vitéze, és Fraknói Gróf Eszterházy Miklós Uraságainak 's dolgainak tellyes hatalmú Kormányozója, a' folyó hónapnak 12-dik napján, hasznos élete' 65-dik esztendejének eltöltése után, Győr városában meghalt.

Magyar Ország' első F. T. Káptalanja Jul. 1-ső napján tartá Esztergomban a' maga kezdő Isteni-tiszteletét. A' következett vasárnapon a' Szentlélek' meghívásának előre való elénekeltetése után Nagy Mise tartatott Fő Püspöki czeremoniák szerént, melly alatt a' Káptalan Fő Tiszt. Tagjai minnyájan különkülön mellék Oltároknál olvastak nagy sokaságú ájtatos nép' jelen létében.

Üllőn Pesttől három mértföldnyire fekvő faluban Julius 1-ső napján bizonyos Szabó Mesternek felesége három egészséges gyermekeket hozott a' világra: két fiút és egy leányt, kiknek a' Kereszttségben Péter, Pál, és Amália nevek adattak. A' történetet jelessé teszi az, hogy a' három Kisded közönséges tellyes nagyságú, noha annyok kis természetű, és gyenge testű aszszony.